

Begyndelse. Dette Haab nærer jeg ikke, og derfor mener jeg ogsaa, at man med Alvor maa arbejde løs paa disse militaire Budgetter, som nu ere forelagte, og tænke sig, at de vilde blive de Bevillinger, som vi vilde komme til at bruge.

Jeg har dog et Par Spørgsmaal med Hensyn til Marineministeriets Budget, som jeg vil tillade mig at stille til den høitagtede Marineminister. Den høitærede Marineminister følger vist ligesaa stærkt som jeg det Beflagelige i, at der staaer en Række unge Officerer i Marinen, som ingen Lønning have. Det er jo vistnok noget ganske Eneftaaende, at kongelig udnævnte Embedsmænd ingen Lønning have, men man vil dog let kunne forstaae, at noget Saadant kan stee i en militair Stand, dersom de Vedkommende hurtigt kunne avancere op i faste Poster. Nu er der imidlertid blandt disse — saavidt jeg kan see, er der 9 Lieutenanter, som ikke have nogen Løn, — 4, som saaledes have henstaaet i 2 Aar, og der bør derfor vistnok fra Bestyrelsens Side gøres, hvad der kan, for at skaffe disse Mænd op i lønne Poster. Jeg vil da tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa to Officerer, som tidligere have været paa Omtale i Rigsraadet, endogaa i October 1863; det er to unge Officerer, som ere ansatte hos Hans Majestæt Hellenernes Konge i Grækenland. Der blev dengang af det daværende 1ste kongevalgte Medlem henvendt Spørgsmaal til den høitærede Marineminister, om disse to Mænd, som vare ansatte hos Hans Majestæt Hellenernes Konge, nød Gage af Marinen her, og i bekræftende Fald, hvorkænge det kunde ventes, at de vilde vedblive at nyde denne Lønning. Marineministeren svarede herpaa, at han betragtede disse Officerer paa samme Maade, som om de vare udcommanderede i fremmed Tjeneste; som saadanne vilde de kunne staae saaledes i 3 Aar med deres Lønning, men efter den Tid vilde de blive satte à la suite uden Lønning. De reiste herfra med Hans

Majestæt Hellenernes Konge i Septbr. 1863, og det er altsaa nu over 3 Aar siden. Nu veed jeg vel, at disse unge Officerer vare hjemme en kort Tid i Krigsperioden i 1864 og gjorde Tjeneste; men det forekommer mig dog, at den Opmærksomhed, der fra Marinens Side her er bleven vist Hans Majestæt Hellenernes Konge, ved at sende ham to Adjutanter, der nyde Lønning af Marinen her, nu nok kunde være til Ende, og at der kunde indtræde et andet Forhold, saameget mere som den Øvelse i deres Fag, som disse unge Mænd nyde derne, vistnok ikke er meget stor. — Den ærede Marineminister nævnte igaar, at han ønskede Fyret paa Sprogø forbedret. Denne Begjæring betragter jeg ogsaa som fuldkommen berettiget og skal af al Magt bidrage til, at den forlangte Sum bevilges; men ved paa samme Tid at omtale et ifjor paa Budgettet optaget Forslag om en Bevilling til et Fyrstib paa Schulzes Grund sagde den høitærede Marineminister, at man her fra Thingets Side fuldstændig erkjendte, at det vilde være ønskeligt og gavnligt, at der blev udlagt et saadant Fyrstib der, men at Thinget desuagtet nægtebe Bevillingen. Jeg skylder mig selv, da jeg har taget en væsentlig Deel i Discussionen om dette Spørgsmaal, at oplyse, at Grunden, hvorfor Summen dertil ikke blev bevilget, ikke var, at man ikke ligesom den høitærede Marineminister erkjendte, at det vilde være gavnligt, at der blev udlagt et Fyrstib paa dette Sted, men at dette skete, fordi dette Fyrstib ikke var optaget i den oprindelige Fyrplan; det blev først optaget ved en senere Indstilling af Fyrcommissionen. Efter den oprindelige Fyrplan var der henlagt stærke Fyr til Seiers, Hjelms og Høsføls; disse Fyr skulde udtrykkelig efter Udtalelserne træde istedetfor Fyrstibet paa Schulzes Grund. Af disse Fyr var det sidste netop blevet færdigt, og uden at have indhøstet nogen Erfaring om, hvorvidt disse Fyr gjorde Fyrstibet paa Schulzes Grund overflødig, begjærede Marineministeren et Fyrstibs Anskaffelse dertil, hvilket